

højtærede Kultusminister, er det her temmelig sikkert et af de Punkter, hvor jeg har Lov til at pege paa Velvillien over for den højtærede Minister, idet den her har givet sig Udslag i, at vi ved et Underændringsforslag henstille, at man gaar ind paa den midlertidige Docent paa et Aar. Naar jeg siger, at der hos Udvalget havde været mest Lyst til helt at sige nej til den midlertidige Docent, skal jeg kortelig sige hvorfor. Der er før gjort opmærksom paa, ogsaa af mig, at det synes, som om Professorerne ikke mindst ved det rets- og statsvidenskabelige Fakultet i alt for stor Udstrækning paatage sig private Bestillinger og Bestyrelse af et eller andet — jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa —, og at de mindre opfatte deres Gerning ved Universitetet som en Lærergerning for de studerende. Nu havde man haft Grund til at vente, at samtidig med, at man i saa høj Grad, som det var Tilfældet i Fjor, baade personlig over for Udvalget og i Skrivelser og Indstillinger til Ministeriet og igen fra Ministeriet til Udvalget lagde os paa Sinde det store Arbejde, der vilde være at udføre i Anledning af Omordningen af Eksaminen og af Studiet i det hele taget, saa i nogen Maade i hvert Fald havde opretholdt, om jeg maatte bruge det Udtryk, status quo i Henseende til Overtagelsen af private Bestillinger; men det er saa langt fra. Jeg kan endogsaa nævne et bestemt Eksempel paa det modsatte — det har jeg vel nok Lov til at udtale her. Man har set det Særsyn, at en af dem, der var mest ivrig for og mest interesseret i, at vi skulde bevilge denne midlertidige Docent, og som ikke mindst lagde sig i Selen for at gøre os begribeligt, hvilket stort Arbejde det var, kort efter tog mod Bestillingen som Formand for Overskyldraadet, som i al sin Almindelighed medfører et ikke ringe Arbejde, og navnlig i denne Tid et meget stort Arbejde. Ærede Medlemmer ville forstaa, hvordan Finansudvalgets Stemning kan være, naar der oven paa dette bliver budt os et Forslag om at forlænge en midlertidig Docents Ansættelse paa to Aar. Der synes ikke at have været saa overordentlig stor Trang til ham i Fjor, naar man, efter at have faaet ham ansat, bagefter kan gaa hen og paatage sig et saa stort Hverv, der kræver et saa stort personligt Arbejde. Men, som sagt, vor personlige Velvillie over for den højtærede Minister har ført med sig, at vi ere gaaede ind paa, for

ikke at berede den højtærede Minister Vanskeligheder, at give en Bevilling paa 2,000 Kr. for 1 Aar. Det er jo ikke den højtærede Kultusminister, der har ansat vedkommende Professor som Formand for Overskyldraadet, saa det kunde siges i nogen Grad at være, som man plejer at sige, for Smed at rette Bager, naar man vilde lade det gaa ud over den højtærede Kultusminister. Professoren har nu en Gang faaet Ansættelsen, og Stillingen er derved bleven endnu værre for Lærerne ved Universitetet. Jeg anbefaler derfor meget Underændringsforslaget og haaber, at vi dermed maatte være færdige med den midlertidige Docent.

Ændringsforslaget under Nr. 90 er en Understøttelse. Forslaget under Nr. 91 gaar ud paa Ansættelse af en ny Docent i Statsvidenskab. Naar der ingen som helst Betænkelighed er ved denne Docent, ligger det til Dels i, at vi have anerkendt det som en Nødvendighed, idet der i Fjor blev bevilget 600 Kr. til Afholdelse af en Konkurrence, som gik forud for Ansættelsen. Naar vi ere gaaede med til at lade afholde Konkurrence, maa vi ogsaa gaa til Ansættelsen af en Docent. Ændringsforslaget Nr. 92 behøver jeg ikke at sige noget om, det anbefaler sig selv; det gaar nemlig ud paa en Nedsættelse. Inden jeg forlader Universitetet, maa jeg have Lov til at gøre et Par Bemærkninger om et Samraad, der har været afholdt angaaende Forholdene ved det hygiejniske Laboratorium, som hører under Universitetet. Som Indledning til, hvad jeg vil sige, skal jeg gøre opmærksom paa, at der i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget er oplyst, at man vil give den nuværende Professor i Retsmedicin og Hygiejne — maa jeg sætte en Streg under det sidste — 1,000 Kr. for de med hans Stilling som Retslæge forbundne Arbejder. Der har i og for sig ikke været nogen større Betænkeligheder fra Finansudvalgets Side ved at gaa med til denne Forøgelse paa 1,000 Kr. af Professor Pontoppidans Løn, og som altsaa er ud over, hvad han kan faa i Henhold til Lønningsloven og hans Anciennitet, til hvilken sidste man for Resten ogsaa har givet ham Tillæg. Vi have ikke haft nogen Betænkelighed ved at give ham disse 1,000 Kr., som han skal have for sin Stilling som Retslæge. Men det kan ikke nægtes, at det kommer i nogen Grad til at se ud, som man forbigaar den anden Side af Professorens Stilling, den, der hænger sammen med hans Forpligtelse til ogsaa at tage sig af den hy-